

Teici, teici valodiņa,
Ko upīte burbulēja...

TREJLAPIS

3x3 saietā Īrijā avīze

Lough Lannagh, Kāslbāra, MeiĶo grāfiste, Īrija. 14.08.2022. - 20.08.2022.

18. augusts 2022. "Trejlapis" Nr 4.

Īrimō 3x3 lāgōr se āigast mōtkōz um: "Jūokš, jūokš, kēļki, midā jougki muļtztiz..."
(Kurzemes līvu mēlē)

Vakar visa nometne smaržoja pēc pīrāgiem

Šodienas ritējums

07:30 - 08:00 Rīta rosme
08:00 - 08:30 Pamošanās
08:30 - 09:15 Brokastis
09:15 - 09:30 Gatavošanās ievirzēm
09:30 - 11:30 Rīta ievirzes
11:45 - 12:15 Kopkoris
12:30 - 13:30 Pusdienas
13:30 - 13:45 Gatavošanās ievirzēm
13:45 - 15:45 Pēcpusdienas ievirzes
15:45 - 17:00
Gatavošanās Daudzinājumam
17:00 - 18:00 Vakariņas
19:00 **Daudzinājums**
21:00 Danči
22:00 - Nīkšana

Gatavojamies Daudzinājumam

Pievakares ievirzes laikā
lasīsim ziedus un zāles, veido-
sim pušķus ugunsкура rotāša-
nai, pīsim vainagus un lūkosim
pēc svētku drānām. Pirms
pulksten 19.00 pulcējamies
pļaviņā pie Infocentra.

Diemžēl Covid 19 nekur nav pazudis un vazājas apkārt kā tāds miglas mērķaķis. Līdz ar to ievērosim higiēnu, mazgāsim rokas daudz un sirsnīgi. Ja saietā laikā sajūties slikti, dodies uz inforcentru. Mums krājumā ir termometrs un daži testi.

UZMANĪBU!

Informācijas centrs ir atvērts katru dienu no 9.30 līdz 13.00. Pie centra dežuranta varat vērsties ar jebkuru jautājumu. Ja dežurants nevarēs jums atbildēt uzreiz, tad noskaidros jūsu jautājumu un atbildi sniegs cik drīz vien iespējams. Ja vajadzība ir neatliekama un īpaši nopietna, meklējiet vai zvaniet nometnes vadītājam Laurim, tel.: 00353 860 533 550.

Atcerieties, ka ārkārtas gadījumā, ja nepieciešama medicīniskā palīdzība, aizsardzība vai glābējs, tad Īrijā ir jāzvana pa telefona numuru 999. Pēc savienojuma operators jums jautās, kurš no dienestiem jums nepieciešams (Ambulance/Fire/Garda). Nosauciet un vajadzīgais steigsies palīgā.

Numurs 999 savienojas arī tad, ja jums tālruņa kontā ir beigusies nauda vai ir ieslēdzies „save screen”.

Pēterim patīk Zane un Zanei patīk Pēteris, bet abiem - 3x3

Pēteris un Zane Reiteri sevi uzskata par 3x3 ģimeni. Pēteris uz nometnēm sāka braukt no 12 gadu vecuma, Zane pirmoreiz 3x3 nometnē nokļuva 15 gadu vecumā. Par to, kā kļuvuši par 3x3 ģimeni viņi stāsta Gunai.

Zane: Es pirmoreiz parādījos 3x3, kad man bija 15 gadi un tas bija Smiltēnē.

Pēteris: Es tur jau biju pieaugušais. Zane bija sīkā un es uz viņu pat neskatījos.

Zane: Kaut gan es biju ļoti jauna, es jau vadīju ievirzi un visa 3x3 nometne man bija tāda jauna un interesanta un pretēji kā Pēterim man viss patika un aizrāva, bet tajā mirklī es vēl nejutu tur kā savējais, kā 3x3 ģimene.

Tikai pēc tam, ar laiku, ar visiem tiem saietiem, kur es esmu bijusi, es sāku justies tā kārtīgi piederīga 3x3.

Pēteris: Un tad nāca Saldus 3x3 un tur bija tā dzirkstele. Tur mēs saskatījāmies.

Zane: ...un tas notika pie skaņu studijas.

Pēteris: Pēc nometnes uzrakstīju Zanei vēstuli un viņa atbrauca pie manis uz Ventspili. Tas bija tikai viens vakars un mēs bijām kopā. Tad mēs nospriedām: ja esam varējuši viens otru izturēt piecus gadus, tad varbūt precamies.

Tas bija 21. augusts un mēs arī apprecējāmies. Tas notika pirms gada un savu gada jubileju tagad nosvinēsim šeit, Īrijā. Puse no mūsu kāzu viesiem bija tādi, kas ir 3x3 vai nāk no 3x3, un arī mūsu vedēji nāk no 3x3.

Tad mēs sapratām: ja intereses ir vienādas, tad pārējais ir mazsvarīgs. Ja latviskums ir sirdī, tad ir viegli saprasties. Tev nav otram jāstāsta ilgi un gari, kas ir folklorā un kāpec mums Jāņos tik ļoti tas šašliks un lēkt pāri ugunskuram neinteresē, bet svarīgi

ir satikt draugus un dziedāt. Ir vieglāk komunicēt ar tādiem cilvēkiem. Un tāpat atbraucot šurp uz Īriju redzu, ka tā komūna arī lēnām iet uz to pašu un ļoti ceru, ka uz pareizo pusi. Un mēs esam šeit, lai palīdzētu to ievirzīt.

Guna: Jūs varat ievirzīt uz to, lai parādītu, ka esat ģimene, kas radusies 3x3 rezultātā. Jūs šajā nometnē esat trešā šāda ģimene. Pirmā ir Zane un Mārtiņš Puncuļi, otrie ir Guna un Andris Grebji un jūs tagad trešie. Bet par ko jūs vēl mājās runājat izņemot 3x3?

Pēteris: Tas bija 2005. vai 2006. gads. Mana pirmā nometne bija Kalnos. Toreiz galīgi negribējās braukt. Būs jābrauc un jādzied un vēl kaut kādu baltu kreklu jāvelk... kaut kāds sviests... Bet toreiz dabūju pirmoreiz pabučoties, un tad pēkšņi tik ļoti sāka patikt danči, un Nikšana, un iet uz visām ievirzēm. Un visu laiku doma - kaut tik atļautu braukt nākošgad atkal.

Nometnēs jau bija draugi un tas bija iemesls atgriezties. Tad, laikam ejot, kaut kādās nometnēs parādījās Zane.

Zane: Mēs runājam par sadzīviskām lietām, piemēram, meklējam dzīvokli; kur kurš strādās utt.

Pēteris: Tas, ko mēs mūsu attiecību sākumā sapratām: ka viena no galvenajām lietām ir komunikācija. Ir jārunā. Ja kaut kas patīk vai nepatīk, tas ir jāpasaka.

Zane: Jā, tas ir svarīgi un pa šiem sešiem gadiem, kopš esam kopā, mēs nekad neesam aizgājuši gulēt ar kaut kādu rūgtumu. Mēs paliekam augšā kaut vai līdz trijiem naktī, un raudam un dusmojamies, vai smejamies, bet mēs nekad neaizejam gulēt ar sliktām domām.

Guna: Vai jūs mājās kādreiz arī izdziedat savas dusmas?

Pēteris: Mums bieži sanāk iet pie draugiem, kur ir dziesmu vakari. Mājās mēs esam klusāki ar dziedāšanu, bet kopā ar draugiem gan skaļi. Zanei dziedāšana ir arī darbs. Viņa brauc uz kāzām, vada mičošanas un arī strādājošā mūzikas skolā, viņai ir jādzied. Tad mājās to darīt vairs tik ļoti negribas.

Zane: Mēs tik daudz laika pavadām tādās tradicionālās aktivitātēs, un ar tradīcijām saistītā draugu lokā, ka tiešām tad, kad atnākam mājās, mēs ... nu, nav mums istabās viss ar auseklīšiem apzīmēts. Mēs nedziedam galda dziesmas pirms ēšanas un tam līdzīgi. Mēs skatāmies seriālus, sēžam Netfliksā.

Pēteris: Mēs esam jaunieši.

Guna: Jums pa šiem gadiem ir izveidojusies kāda tradīcija, tikai jūsējā?

Pēteris: Jā. Mēs regulāri savācam pilnu mašīnu ar draugiem.

Zane: Tā ir. Mēs speciāli nopirkām septiņvietīgu mašīnu.

Pēteris: Un tagad mēs varam paņemt līdzī visus draugus un vēl ledusskapi arī. Un tas ir tā, ka mēs izejam sarakstam cauri un tiem, kurus ilgi neesam satikuši, zvanam un sakām: "Ārā ir labs laiks. Braucam!" Tā varam satikt draugus ne tikai reizi gadā vai divreiz gadā, bet biežāk.

Zane: Jā, to varētu nosaukt par mūsu tradīciju. Jā.

Guna: Tu, Pēter esi mazliet paklejojis arī pa pasauli darba un dzīves meklējumos.

Pēteris: Bija jāaizbrauc uz citām zemēm, lai saprastu, kāpēc Latvija patīk labāk. Tad, kad pabeidzu skolu, tad aizbraucu uz Angliju laimes meklējumos, kā jau gandrīz katrs kādreiz. Un

tad es sapratu, ka gribas mājās. Pirmoreiz es aizbraucu mājās tāpēc, ka man ļoti sagribējās rosulu. Es zinu, ka tas izklausās ļoti naivi, bet tā tiešām bija. Tur nevarēja dabūt rosulu un es zvanīju uz mājām un teicu, ka es braucu atpakaļ un viss. Tad es pabiju arī kādu laiku Serbijā. Tas bija tad, kad mēs ar Zani jau draudzējāmies.

Zane: Jā, tas bija Serbijā un Hercegovinā.

Pēteris: Vienkārši radās iespēja aizbraukt un pastrādāt. Un paralēli piedalīties projektos, bet es vienmēr atgriezos atpakaļ.

Zane: Šī ir viena no mūsu atšķirībām, ko mēs cenšamies lēnām izlīdzināt. Pēteris ir tāds kārtīgs pasaules cilvēks, viņam patīk skraidīt apkārt.

Pēteris: Es nopirku arī biļetes sev un mammai uz Filipīnām un nolēmām, ka brauksim turp.

Zane: Man, savukārt, vairāk patīk pa māju.

Pēteris: Un laiku pa laikam aizbraukt uz Igauniju.

Zane: Protams, man arī patīk aizbraukt uz Igauniju un Lietuvu un kā tagad - uz Īriju. Aizbraukt uz 3x3 vai uz koncertu. Jā, tā man patīk ceļot. Bet tā, kā Pēteris saka – vienkārši apskatīt pasauli... tas mani nevilina.

Guna: Kādus jūs sevi redzat pēc 50 gadiem?

Pēteris: Es ceru, ka mēs būsime dzīvi. Jādzīvo veselīgi.

Zane: Ar trim bērniem.

Pēteris: Tik daudz?!

Zane: Jā.

Pēteris: Mums būs 3x3 vasarās Latvijā, varbūt vēl kādā valstī. Piemēram, 3x3 Ukrainā. Mēs iesim dejojot un dančot.

Zane: Kurbulēsime nīkšanu un pieskatīsim mazbērnus.

Pēteris: ... un stāstīsim jauniešiem, kā bija mūsu laikā.

Pēteris un Zane: ... un mēs būsime kopā. Noteikti kopā!

Īrijas 3x3 nometnē šovasar gan Zane, gan Pēteris ir ieviržu vadītāji. Zane strādā ar pusaudžiem un vada Jauniešu klubu, savukārt, Pēteris jauniešiem māca Teātra sportu.

Pīrāgi, pīrādziņi. Gatavojamies Daudzinājumam

Iepriekšējā dienā pirms Daudzinājuma nu jau tradicionāli Īrijas 3x3 nometnēs tiek cepti pīrāgi gaidāmo godu cienastam. Viss process sākas ar mīklas mīcīšanu, gaļas un sīpolu griešanu.

Ja griezēji var darboties bez buramvārdiem, tad mīcīšanas laikā notiek teju vai mistisks rituāls. Pie lielās bļodas tiek aicināti vīri ar stiprām rokām un sievas viņus uzmundrina ar niknām spēka dziesmām, jo, kā saka speciālisti, mīkla ir jāmīca dusmīgi. Kad mīcītāji ir gan uzmindrināti, gan nokaitināti, tad sākas apdziedāšanās. Te nu laiks jautrībai. Cik vien fantāzija spēj saražot, iet vaļā dziedošā apcelšanās.

Kad mīkla ir nolikta uzrūgšanai, cepēji gatavo galdus pīrāgu veidošanai, ar sakultas olas pārziešanai un izkārtšanai pa

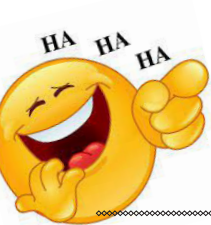
pannām, bet Zane Kažotniece drasē no vienas mājas virtuves uz otru, meklējama, skaitīdama un pannas piemēridama katrai cepeškrāsnij, ko vien pa ceļam sastop. Izrādās, ka krāsnīm ir dažādi izmēri un bez pielaiķošanas nekādi nevar iztikt. Kad nu šī bizošana ir mitējusies, Zane

zem deguna ir izburskšējusi un izšķendējusi visu krenķi, vajadzīgās cepeškrāsnis tomēr tiek piemeklētas, krāsns mutes ir aizbāztas ar pannām un sakas gaidīšanas laiks. Ja sākumā vēl nekas īpašs nav manāms, tad jau pēc brīža visā nometnes teritorijā pamazām sāk izplatīties nāsīs kairinošs aromāts. Un te nu sākas visistākās mocības. Kāpēc? Tāpēc, ka no skata tik gardos, siltos, smaržīgos, nule izceptos pīrāgus nav ļauts ēst. Tos nobaudīt drīkstēs tikai šodien – Daudzinājuma dienā.

Tā nu lielais pīrāgu grozs tiek pārklāts ar baltu drānu un noslēpts no septiņdesmit pieciem kāru acu pāriem. Labā ziņa ir tā, ka pie vakardien ceptajiem pīrāgiem mēs tiksim šodien!

Joki

Es runāju latviski!

Īpašo 3x3 T kreklu ar uzrakstu
“Es runāju latviski!” saņem
Mia Briscoe.

Nometnei pievienojušies jauni dalībnieki - divas dziedošas un dejošas jaunkundzes Laura un Ērika.

Zanes, četri gab.

Ar populārākā vārda titula iegūšanu šā gada nometnē sveicam ZANES!

Topā Zanes turas jau vairākkārtīgi un faktiski šis “Trejlapja” numurs lielā mērā ir veltīts jums, mīlās Zanes.

Par Zani gan 2. un 3. lappusē un arī numura 6. lpp.

Attēlā no kreisās: Zane, Zane, Zane un Zane

Pa durvju šķirbu...

Caur koka zariem pavērāmies, lai redzētu, kas notiek Zanes Kažotnieces vadītajā ievirzē "Meža mācība", kur, savukārt, mazie trīsreiztrīsnieki iepazīstas ar dabas dzīvi.

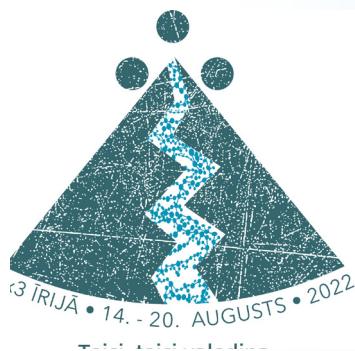

Ieskatījāmies Zanes Puncules vadītajā ievirzē "Es Tevi gribu!", kur atklātās un drošās sarunās, atbalstošā un kreatīvā veidā dalībnieki aplūko sevi, savas vēlmes un vajadzības.

Ielūkojāmies Zanes Bernhardenes vadītajā ievirzē, kur top senie tērpi - linu krekli, bikses un citi seni apģērba gabali.

Mūsu logo nozīme

Jau sākot ar mūsu pirmo 3x3 nometni, tika aizsākta tradīcija, ka katram saietam veidojām jaunu grafisko simbolu jeb logo. Māksliniece Santa Silliņa stāsta: "Pirmos desmit gadus lielāko daļu logo veidoju, izmantojot latvju rakstu zīmes, vienlaikus saglabājot 1981. gada Garezera (ASV) saietu koncepciju par Dieva zīmi logo pamatā. Katrs zīmējums tika veidots tā, lai tas atbilstu nometnes tēmai un to papildinātu."

Visi līdz šim bijušie Īrijas logo ir apskatāmi uz lielā banera pie Infocentra. Ieejot otrajā gadu desmitā, radās ideja, ka vajadzētu izveidot jaunu zīmi un atstāt to nemainīgu, vai pareizāk - gandrīz nemainīgu. Tā varētu būt gana simboliska, saglabājot Līgas Rupertes iedibināto Dieva zīmes formu, bet vienlaikus arī viegli papildināma. Tā dzima ideja par ceļu, kas ved kalnā, ved uz gaismu. Un šie ceļi var būt dažādi. Pirmais, desmitās nometnes, kas diemžēl notika Zoom, logo, ir zelta un izturības kāpiens augšup. Šis ceļš bija pilns ar labirinti un neskaidrībām.

Šā gada saietam ir jauns logo stils. Par cik tēma ir valoda, un nometnes moto ir "Teici, teici, valodiņa, ko upīte burbulēja", tad mūsu ceļš kalnā ir ar burbuļojošo un mutuļojošo ģenētisko kodu - mūsu valodu.

Kultūras ministrija

Paldies par atbalstu!

LATVIEŠI PASAULĒ
MUZEJS UN PĒTNIECĪBAS CENTRS

Baltic Ireland
www.baltic-ireland.eu

"Trejlapis" redakcijā uz intelektuālām sarunām ar kafijas tasi jūs gaida: Sandra Bondarevskā, Nadīna Zavadilika un Lauris Karpovs. Par avīzes ārštata korespondentu var kļūt ikviens no jums, kas raksta, zīmē, fotografē un to visu iesniedz avīzei.

Tipogrāfijas vadītāja vēl joprojām ir Baiba Gaigra un viņa tipogrāfijā ir sastopama tikai pa naktīm, toties viņa tur strādā katru nakti. Saudzēsim Baibu! Tipogrāfija un redakcija šogad beidzot atkal atrodas Jāņa mājas virtuvē. Mīļi gaidīti!